

РЕШЕНИЕ

№ 5615

гр. София, 19.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 05.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12409** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба вх. № 5083 от 03.10.2019г. по описа на Административен съд Ст.З., подадена от З. Н. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 5, буква „б“ от ЗДвП, изразяваща се в принудително преместване на моторно превозно средство, ла „С.“, с рег. [рег.номер на МПС] приложена спрямо оспорващия на 21.08.2019г. в [населено място], без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач от служител на Общинско предприятие „КД и ПИС“ - [община].

С Определение №454 от 28.10.2019г. на АС Ст.З., делото е изпратено на АССГ по подсъдност, предвид адресната регистрация на жалбоподателя.

Оспорващият счита, че наложеното наказание е незаконосъобразно поради нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно прилагане на материалния закон. Твърди, че автомобилът е принудително преместен без административно нарушение, установено и предявено по законовия ред, наказанието е наложено без издаване на фиш или акт за нарушение, както и че жалбоподателя не е бил уведомен, какво изобщо е извършеното нарушение. Искането отправено до съда е за отмяна на оспорената ПАМ, като незаконосъобразна и за присъждане на

направените разноски.

В проведените открити съдебни заседания, жалбоподателя редовно призован, не се явява, не се представлява, депозирал е становище по същество с искане за присъждане на разноски и събиране на доказателства, поддържа жалбата и наведените в нея доводи за незаконосъобразност, като моли ПАМ да бъде отменена.

Ответната страна – специализиран контролен орган при [община], Е. Б. Ц., на длъжност пазач - невъоръжена охрана към ОП „КД и ПИС“ – [община], определен със заповед №1656/17.10.2018г. на Кмета на [община] за служител в „Звено за кратковременно паркиране“, редовно призован, не се явява лично, не се представлява, редовно упълномощил да го представлява в процеса ю.к. на [община] - Р.К., която е депозирала писмено становище по жалбата, оспорва същата, представя писмени доказателства и моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана. Прави искане за присъждане на юрист консултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител за участие по делото.

Административен съд София град, III отделение, 74-ти състав като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

От събраните по делото доказателства се установява, че на 21.08.2019г., в [населено място], на общински паркинг определен като служебен такъв за РС Казанлък, жалбоподателя паркирал управляван от него лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], след неподвижен пътен знак В27 (Забранени са престоят и паркирането) и допълнителна табела Т17, предупреждаваща, че нарушителите се преместват принудително. От представен по делото Прокол №00021 от 21.08.2019г., става ясно, че Е. Ц. надлежно упълномощен служител в общинско предприятие КД и ПИС“, служител в „Звено за кратковременно паркиране“, е разпоредил принудително преместване на моторното превозно средство, поради несъобразяване с въведената забрана с неподвижен знак В27. Автомобилът е репатриран до специализиран паркинг в [населено място] [улица], като на същия ден 21.08.2019г. е освободен след заплащане на изисканата сума в отсъствието на полицейски служител.

По делото са приети доказателствата, представени от оспорващия и от ответника с административната преписка, а именно: Заповед № 1656/17.10.2018г., на кмета на [община], с която са определени лицата, които работят в „Звено кратковременно паркиране“ в К. с която са въведени ред и условия за принудително преместване на неправилно паркирани пътни превозни средства, изготвени три броя фото снимки, Приемо-предавателен протокол и копие на фискален бон удостоверение за заплащане на такса в размер на 51.00лева на основание чл.44А ал.4 и ал.5 от Наредба №26 на Общински съвет К., за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на [община].

От протокол на екип за принудително преместване №00021 от 21.08.2019г. на [община], се установява, че оспорената в настоящото производство ПАМ е наложена

на същата дата, като принудително преместено е МПС марка „С.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Екипът на [община] се е състоял от оператор Е. Ц., като не е посочен кой е бил изпълнителя-шофьор.

От приложения от ответника снимков материал на паркиралото превозно средство, е видно, че на посочена дата – 21.08.2019г., се установява, че лек автомобил марка „С.“, с рег. [рег.номер на МПС] , е паркиран на служебен паркинг, определен от [община] за паркиране на автомобили на РС Казанлък, в имот общинска собственостq находящ се между сградата на РС Казанлък и сградата на Исторически музей „Искра“ в [населено място].

Представени са писмени доказателства, че Председателя на РС Казанлък е поискал да му бъдат предоставени 8бр. служебни паркоместа от [община], а също и доказателства, че такива са били предоставени на описаното по-горе място, между сградата на РС Казанлък и сградата на Исторически музей „Искра“ още през 2016г. От писмо изх.№ 11-03-328/06.12.2016г. по описа на [община], адресирано до Председателя на РС Казанлък се установява, така описаното обстоятелство за осигуряване на 8бр.паркоместа за служебно паркиране на РС Казанлък, а също и факта, че към момента на осигуряването им [община] не е разполагала с необходимите пътни знаци за обозначаване на паркинга като служебен, но е поела ангажимент в най-скоро време след изпращане на писмото да осигури и постави необходимите пътни знаци.

От изготвените фото снимки на 21.08.2019г. и приложената на л.9 от административното производство снимка ясно се установява, че мястото, паркинга, е бил обозначен като такъв, и е бил поставен ПЗ В27 с поставени под него указателни табели. Същите се виждат на снимката, а и настоящия състав лично също е установил и знае, че паркинга е обозначен като служебен на РС Казанлък, тъй като многократно го е използвал през последните няколко години.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

По същество на спора:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания

административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е произнесен от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административно производствените правила за неговото издаване и в съответствие с приложимия материален закон. Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно Наредба №4 на Общински съвет К. за реда за спиране, престой и паркиране на ППС на територията на [община] и по същата Наредба, на основание чл.31 е принудително преместено процесното ППС.

По аргумент за обратното от чл.172, ал.1 от ЗДвП, за мярката по чл. 171, т. 5, б. „б” от ЗДвП не е задължителна писмена форма. (Разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП изисква наличие на мотивирана, респ. писмена заповед само за налагането на ПАМ по другите хипотези на чл. 171 от същия закон -, т.1, 2, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7). Заповедта може да е устна или изразена чрез действие, което е в съответствие с чл.59, ал.3 от АПК. Поради това съдът намира, че е спазена и формата на акта.

В случая ПАМ е наложена от служител в ОП „КД и ПИС“ [населено място], който се явява контролен орган, компетентен да ги издава.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени в мотивната част на акта) и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за издаването му норма и респективно дали се следват разпоредените правни последици. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи наличието на посочените фактически основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорения акт.

Производството по делото е по повод наложена принудителна административна мярка – принудително преместване на неправилно паркирано ППС, като посоченото нарушение е паркирането на служебен паркинг на РС Казанлък. Нарушение от подобен характер е предвидено като основание за репатриране на неправилно паркираното МПС, по реда на чл. 171, т. 5 от ЗДвП. За да се приложи процесната ПАМ следва мястото, където е бил паркиран автомобилът да е обозначено с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на МПС или паркираното МПС да е създавало опасност, или да е правило невъзможно преминаването на останалите участници в движението или да закрива от другите участници в движението пътен знак или сигнал.

Като доказателство за неправилното паркиране са направени снимки, приложени по делото, които са допустими, тъй като при липса на изискване за писмена форма на

акта за налагане на принудителна административна мярка, нарушението може да се доказва с всякакви доказателствени средства. Видно от приложения снимков материал, автомобилът е бил паркиран на описаното в протокола място, на служебен паркинг, и същия е бил означен като такъв.

Паркирането по този начин на лекия автомобил очевидно изпълва състава на разпоредбата на чл.171 ал.1 т.5 б.б от ЗДВП. Предл. Първо от този законов текст, предвижда паркираното по този начин ППС без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, да се премести, когато то е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Това правило е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административното нарушение. Преценявайки законосъобразността на оспорения акт, съдът приема, че ответникът е изпълнил доказателствената си задача по чл.170, ал.1 АПК да установи, че превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение, осуетява използването на паркинга от автомобили на работещи в РС Казанлък, поради което наложената ПАМ не се явява засягаща адресата в по-голяма степен от необходимото за целта ѝ – в този смисъл Решение на ВАС по адм. дело № 12677/2014г.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли. Така постановеното съдебно решение по аргумент от чл.172 ал.5 от ЗДВП не подлежи на обжалване.

Разноски по делото не се претендират, поради което съдът не дължи произнасяне.

С оглед изхода на делото, съдът намира, че следва да присъди и претендираните разноски за юристконсултско възнаграждение на Р.К., които предвид сложността на производството съдът намира, че следва да бъдат определени в минимален размер.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София - град III-то отделение, 74 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Н. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 5, буква „б“ от ЗДВП, изразяваща се в принудително преместване на моторно превозно средство, л.а „С.“, с рег. [рег.номер на МПС] приложена спрямо оспорващия на 21.08.2019г. в [населено място], без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач от Е. Б. Ц., служител на Общинско предприятие „КД и

ПИС“ - [община].

ОСЪЖДА З. Н. И. да заплати на [община] юристконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: